

โครงการ การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๖ ประจำปี ๒๕๖๓

“Childhood trauma in disruptive world: Early intervention, the sooner the better”

ความเจ็บปวดของเด็กในโลกผันผวน

วันพฤหัสบดีที่ ๕ และวันศุกร์ที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๓

ณ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

๑. **ชื่อโครงการ** : การประชุมวิชาการ การพัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัวระดับชาติ เรื่อง “Childhood trauma in disruptive world: Early intervention, the sooner the better”
ความเจ็บปวดของเด็กในโลกผันผวน

๒. **ผู้รับผิดชอบโครงการ** : สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

๓. **หลักการและเหตุผล**

ทรัพยากรมนุษย์ของทุกๆ คนชาติจัดเป็นทรัพยากรที่ล้ำค่ามากที่สุด ฉะนั้นการลงทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศใดๆ ก็ย่อมส่งผลต่ออนาคตของประเทศนั้นๆ ช่วงเวลาที่สำคัญที่เป็นหน้าต่างแห่งโอกาสของการส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ ช่วงอายุในวันเด็กและเยาวชน

จากสถานการณ์ปัจจุบันพบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนมีทุกรูปแบบ ไม่ความจะเป็นทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเพศ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลต่อร่างกาย จิตใจของเด็กและเยาวชน

ความรุนแรงต่อเด็กเป็นสิ่งที่แพร่หลายในสังคมไทย ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขระบุว่า ในปี ๒๕๖๐ มีเด็กเกือบ ๙,๐๐๐ คนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากถูกทำร้าย โดยส่วนใหญ่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ หน้าซ้ำตัวเลขนี้อาจเป็นเพียง ‘ยอดภูเขาน้ำแข็ง’ เนื่องจากกรณีที่เราได้รับทราบก็มักเป็นกรณีที่รุนแรงมาก ๆ เท่านั้น นอกจากนี้ ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ระบุว่า ร้อยละ ๔.๒ ของเด็กอายุ ๑-๑๔ ปี เคยถูกล่วงละเมิดทางรุนแรงที่บ้านในช่วงเดือนก่อนการสำรวจ ซึ่งมีทั้งการถูกตบหรือตีที่ใบหน้า ศีรษะ หู หรือถูกตีซ้ำ ๆ อย่างรุนแรง และถ้าเทียบกับจำนวนประชากรเด็กในวัยนี้ จะเท่ากับว่ามีเด็กถูกทำร้ายถึง ๔๗๐,๐๐๐ คน (องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย : ๒๕๖๑)

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มีพันธกิจที่สำคัญในการสร้างและจัดการองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเด็ก ได้เล็งเห็นความสำคัญของเด็กปฐมวัย ดังนั้นในการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๖ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “Childhood trauma in disruptive world: Early intervention, the sooner

the better” ความเจ็บปวดของเด็กในโลกผันผวน” ครั้งนี้ ถือว่าเป็นการบริการวิชาการสู่สังคมที่สำคัญ ทั้งในด้านเนื้อหาที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันการถูกรังแก การบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ตลอดจนการช่วยเหลือ ที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะนำสู่วิธีการและนโยบายการแก้ไขและป้องกันปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชนได้ทันทั่วถึง เพื่อเตรียมทักษะความพร้อมเด็กไทยเข้าสู่โลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีคุณภาพต่อไป

๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ

๔.๑ เพื่อให้มีการทบทวนสถานภาพ และองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาและส่งเสริมเด็กและเยาวชน ที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค การป้องกันตลอดจนทิศทางและโอกาสของการพัฒนา แนวทางการป้องกันการถูกรังแก การบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย และในนานาอารยประเทศ

๔.๒ เพื่อเป็นเวทีกลางให้กับผู้ทำงานด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งระดับนโยบาย ระดับนักวิชาการ และนักปฏิบัติการ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในการพัฒนาศักยภาพของเด็กปฐมวัยไทย ซึ่งจะนำไปสู่เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้พร้อมเป็นพลเมืองของประเทศไทยและพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ

๕. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๕.๑ ผู้กำหนดนโยบาย นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชนและครอบครัว เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเจตคติที่ดี และทราบแนวทางการป้องกันการถูกรังแก การบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย และในนานาอารยประเทศ

๕.๒ ประเด็นหรือโจทย์วิจัยสำหรับจัดทำแผนงานพัฒนาและวิจัยมุ่งเป้าเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชนที่ถูกรังแก

๕.๓ เกิดความร่วมมือทางวิชาการ ในด้านการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ หรือการปฏิบัติการ ทั้งในระดับบุคคล ระดับสถาบันและระดับชาติ เกี่ยวกับการให้การศึกษา การฝึกอบรม การวิจัยด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๖. กระบวนการในการทำงาน

๖.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ และจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนดกรอบทิศทางและวางแผนการดำเนินงาน

๖.๒ ประชาสัมพันธ์การจัดประชุมวิชาการ

๖.๓ เรียงเชิญองค์กรปาฐก วิทยากรและผู้เข้าร่วมอภิปรายในกลุ่มย่อยต่าง ๆ

๖.๔ จัดประชุมวิชาการระดับชาติ

๖.๕ สรุปผลการจัดประชุมวิชาการ

๗. กลุ่มเป้าหมาย

๗.๑ เครือข่ายภาคนโยบาย ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย

๗.๒ เครือข่ายนักวิชาการ ได้แก่ อาจารย์ นักวิจัย จากสถาบันการศึกษาต่างๆ

๗.๓ เครือข่ายผู้ปฏิบัติงานด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในหน่วยงานต่างๆ

๗.๔ นักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่างๆ

๗.๕ เครือข่ายภาคประชาชน เช่น มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว สภากาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภากาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และอื่นๆ

๘. แผนการดำเนินงาน

กิจกรรม	เดือน							
	ธ.ค. ๖๒	ม.ค. ๖๓	ก.พ. ๖๓	มี.ค. ๖๓	เม.ย. ๖๓	พ.ค. ๖๓	มิ.ย. ๖๓	ก.ค. ๖๓
๑. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๖ และประชุมคณะกรรมการ	←→							
๒. ประชุมคณะกรรมการอำนวยการและทำงานวิชาการ	←→	←→	←→					
๓. ประชาสัมพันธ์การจัดประชุม	←→	←→	←→					
๔. เรียนเชิญองค์ปาฐกและผู้อภิปรายกลุ่มย่อย	←→	←→						
๕. จัดทำเอกสารการประชุมวิชาการ		←→	←→					
๖. จัดประชุมวิชาการระดับชาติ				←→				
๗. สรุปผลการประชุมวิชาการ				←→	←→			
๘. ประชุมถอดบทเรียน					←→			